

רה בעיית. כשזכתה, ב־1936, בראשון ש־ בהם, סיפרו בהוליווד שלא היתה עד אז שחקנית שקיבלה את הפרס הראשי על תפקיד קצר כליכך. בעצם, כך טענו, הפרס ניתן לה על שיחת־טלפון בתוך הסרט כאשר היא, בתור אשתו הראשונה של האמרגן המפורסם פלורנס ויגפילד, מצלצלת אליו כדי לאחל לו כל טוב לקראת ראת גישואיו בפעם השנייה. היתה זה לדעת מומחים, הקלאסיקה האמיתית של החיזון מבעד לדמעות.

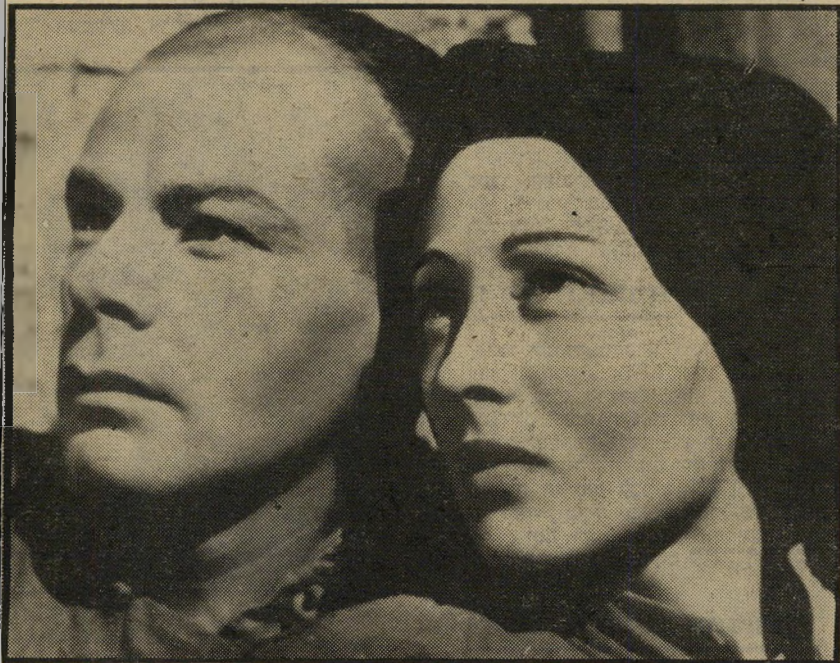
„מאז, ציפו ממני שאחזור בכל סרט נוסף על סצינת הטלפון, ועל התנועות שעשיתי אז.”

התפקיד הגדול, אולם, עוד לפני שהספיקה לחזור על סצינת הטלפון זכתה בתפקיד שהבטיח לה מקום של קבע בכל ספר על תולדות הקולנוע: תפקידה של ארילאן, אשת האיכר הסיני שאהבתה הנאמנתה אינם מתערערים למרות העוני והרעב, המהפכות והבצורות, הבגידה וההגנחה שהם מנתחלקה במהלך הסרט. האדמה הטובה היה אחת ההצלחות הגדולות של שיטת האולפנים בהוליווד, שבה

כוכבים

הכוכבת שלא הגיעה

כולם באו בחדש האחרון: קירק דאגלס ודייוויד קאראדין, ג'ון קאסאווס וגי'נה רולנדס, בריאן דייפאלמה וקלוד ללוש. כמעט תולדות בוועידה־אנפין. רק אחת לא הגיעה, למרות שמצפים לה כבר כמה חודשים. היום היא מפורסמת פחות משהיתה פעם, אבל הוג מעריציה נרחב במידה מספקת כדי שיהיה מי שימתין לה בקוצר־רוח. ובראש המצפים שלמה (”ציצי”) להט, ראש עיריית תל־אביב. אפילו תוכנן שלקראת בואה יוצג מחדש סירטה המפורסם ביותר, אבל בינתיים לא ידוע כלל אם תבוא זמתי, ואת הסרט עומדים כבר להציג בשבוע הבא מבר לי להמתין עוד לנוכחותה האישית. שמו של הסרט הוא האדמה הטובה, והכוכבת שכה המתינו לה אינה אלא לואיזה ריינר, השחקנית האוסטרית הקטנה שזכתה עבור הופעתה בסרט הזה באוסקר שני ברצי

לואיזה ריינר ופאול מוני ב”האדמה הטובה”
למה היא לא הגיעה?

מפיק בעל השקפה מוגדרת, מפעיל ביד ברזל את אלה שצריכים להיות יוצרי הסרט עד שהוא מקבל את התוצאה הרצויה לו (דוגמה אחרת היא חלף עם הרוח).

המפיק במקרה זה היה אירווינג תאל־ברג (שדמותו שימשה השראה לטייקון האחרון), אשר שיכנע את לואיס בי. מאייר שתקאל האמריקאי מסוגל להתעניין גם בגורל איכרים סינים, אם ייראו אמריקאים דיים ואם סיפור האהבה יהיה מר־כזי די הצורך. (אכן, סיפרה של פרל באק היה אחד הלהיטים הסיפורתיים הגדולים של המאה). בתגובה הוליוודית אופיינית הוא שלח לטין במאי שיציל אלפי קילור מטרים של סרט רקע, וצוות שיביא משם בגדים, בקתות, אביזרים וכל מה שאפשר להעלות על אוניה, כדי לשחזר את נופי סין בעמק ליד לוס־אנג'לס.

תוך כדי הסרטה פוטרו שלושה במאים (אחד אף התאבד) עד שהגיעו לסידני פרנקלין, שחתם על הסרט. התסריטאים הוחלפו בזה אחר זה, אפילו תאלברג עזר מו גפטר תוך כדי הסרטה. משום כך הוחלט להקדיש את הסרט לזיכרו.

האוסקרים באו. התוצאה היא מיפעל הוליוודי ענק, עם אלפי משתתפים, עם סצנות המונים כמו פלישת הארבה לשדות חיסה או המונים משתוללים בכרך סיני, ועם סיפור אהבה בגורל שאפילו תאלברג לא יכול היה לצפות למרהיב ממנו. זה היה אחד הלהיטים הגדולים ביותר של אותה השנה, והכניס פי שניים וחצי מכפי שעלה, למרות שההפקה היתה היקרה ביותר שידעה תברת אס־ג'יי־אם. בין השאר זכה הסרט גם בשני פרסי אוסקר: תאחד לצלם קארל פרוינד, גרמני שהיה מחלוצי הקולנוע מחדשי שיטות

פית (שנה קודם־לכן הוענק לה הפרס על השתתפותה בויגפילד הגדול).

לואיזה ריינר היא אחת מכוכבי־השבית המזורים ביותר שעברו איפעם בשמי הוליווד. כל תהילתה הקולנועית מתרכזת בעבודה של כשנתיים־שלוש, וכאשר פרשה מרצון מן הקולנוע עדיין לא מלאו לה 30 והיא נחשבה, אולי בצדק, כאחד הקורבנות היותר מפורסמים של שיטת האולפנים המקודשת ששלטה בהוליווד. חייבת לשרוק, את דרכה האמנרית תיל החלה כילדת־פלא, לואיזה, ילידת איסטריה, התגלתה עליידי מאכס ריינר, הרט, מגדולי הבמאים של התיאטרון במאה הנוכחית. והופיעה בהצגות רבות בבימויו כשתינתה עדיין בת 16 בלבד. מגלה־כישר רגנית הוליוודי ראה אותה בשש נפשות מחפשות מחבר לפיראנדלו, על הבמה, והציע לה לבוא להוליווד, ואיזה בערה צעירה יכולת לסרב להצעה שכזו?

”כשהגעתי להוליווד, סיפרה לואיזה מאוחר יותר, ”חשבתני שזהו המקום הנפר לא ביותר עלי־אדמות, לא הבנתי מדוע מוכנים לשלם לי משכורת כדי שאעבוד בגן־עדן שכזה. כמעט שהרגשתי כאילו אני צריכה לשלם עבור התענוג. אבל כש־התחלתי לעבוד, הבנתי את הסוד. כל אותן תורות אינסופיות של אותה השורה, הצילומים החוזרים ונשנים של אותה הר־סצינה, במשך כל שנות עבודתי שם הר־גשתי שאיני יוצרת מאומה בעצמי. גם אם הצלחתי, האחריות היתה על שיכמם של הסובבים אותי. ניסיתי להסביר למעסיקי שאני אמנית שחייבת ליצור, אני חייבת לשחק. אבל הם תבינו רק את שפת הכסף. הם צחקו, ולא הבינו מדוע אני רוצה להשיע שרב על הבמה.”

אכן, נראה שהאוסקרים לא היוו עבור

זה עתה הופיע

”עתה”

ביטאון שנואל עצומאי

- מה הסיכוי לחזית בין רק”ח לשל”י ומפ”ם? שיחה עם חברי הכנסת מאיר וילנר, מאיר פעיל ונפתלי פדר.
- איך לחלץ את המפד”ל משלטון הנצים? ראיון עם ח”כ אברהם מלמד.
- פרופסור נועם חומסקי על ספרו החדש של סול בלו.
- טורים של יוסף מונדי, אשר רייך, גדעון ספירו, יגאל לכיב, גבריאל מוקד.
- מדוע עלה הליכוד לשלטון? מסה של שלמה פרנקל.
- עלייתו ונפילתו של איגוד סופרי ישראל, מאת יוסי הוכמן.
- מאמרים של ישעיהו אוסטרייך, ולודיה טייטלבוים ועודד פילבסקי.

המערכת: גבריאל מוקד, יצחק לאור, גדעון ספירו, יגאל לכיב, שלמה פרנקל.

כתובת המערכת: תיבת דואר 3421 תל־אביב. דמי מינוי לחמישה גליונות בשנה — 45 לירות. להשיג בכל קיוסקים!

”עתה” הזמן להקים את חזית השמאל!

ציפניץ רהיטים להרכבה עצמית

תערוכת רהיטים מתמדת

רהיטים להרכבה עצמית עדיין במחירים הישנים

- 1859 ל”י מזנון מודולרי גובה 72 ס”מ, אורך 243 ס”מ
- 5491 ל”י מזנון מודולרי 8 מגרות רחבות 350 ס”מ
- 7100 ל”י מזנון שיא הפאר, דלתות זכוכית, גוף צפוי פורמאיקה
- 3235 ל”י ארון 4 דלתות + תוכן מלאי
- 5495 ל”י מזנון פורניר מפואר גובה 190x322 אורך שידות וספריות

”ציפניץ” יש רק אחד. ציפי עין, דומה עין, יש עין, אין עין, לי עין וכולו הם רק היקויים מתיימרים. המחירים אינם כוללים מ.ע.מ. 1000 מ' של תצוגה מרהיבה — הניה במקום. שימו לב במוצ”ש פתוח מ-18.00—22.00 בלילה.

ת”א הרצל 125 פנת הכטיש 4 ציפניץ טל. 821795